

Bakalářská práce
VENKOVNÍ MOBILIÁŘ PRO KAMPUS DEJVICE

| Lukáš GABRIEL | Ateliér Fišer / Nezpěváková | Vedoucí BP: prof. Akad. arch. Jan Fišer |
| Ústav průmyslového designu / FA ČVUT | 8. semestr 2019/20 |

OBSAH

Úvod	4
Stručná anglická anotace	5
Rešerše	6
Výstup rešerše	17
Vize a záměr projektu	18
Prověrování variant	19
Výsledný návrh	28
Závěr a reflexe	39
Zdroje	40
Poděkování	41

ÚVOD

Cílem projektu je vytvořit nový mobiliář pro prostory vysokoškolského kampusu v pražských Dejvicích. Jedná se konkrétně o nové řešení dispozice a vybavenosti tří samostatných prostor v Technické ulici, kde se nachází odpočinková zóna na středovém ostrůvku, který je lemovaný z obou stran sakurou alejí. Výsledné produkty mají řešit jak estetickou a funkční rovinu, tak vyzvednutí významných historických designů sedacího nábytku, který nějakým způsobem formoval dnešní pohled na využití tvarosloví a materiálů. Celá práce upozorňuje na nutnost nezapomínat i v dnešní rychlé době na historii a její význam pro náš dnešní život, stejně tak jako inspiraci pro využití materiálových řešení, které umožní i původně náchylným designům odolávat i ve venkovním prostředí. Téma také rozebírá některé dlouhodobě zavádějící aspekty současných odpočinkových zón a snaží se najít ergonomicky a prostorově příjemné řešení. Prostor i námět jsem si vybral pro jeho reálnost a poměrně důvěrnou známost pro studenty, kteří ho každý den mívají a využívají. Jedná se, podle mého názoru, o jeden z prvních vjemů, které návštěvník při návštěvě kampusu směrem od stanice metra Dejvická získá a je tedy třeba vytvořit prostředí, které zanechá kladný ohlas.

BRIEF ANNOTATION IN ENGLISH

Theme of my Bachelor thesis is creating new outside furniture for tree alley in Technická street, which is part of Dejvice universities campus. Main part is connected to furniture and secondary to renewal of public space, where it will be exhibited.

REŠERŠE

Rešerše mého projektu se skládá ze dvou částí, produktové a prostorové.

V produktové části jsem se spolu s vedením ateliéru zaměřil na širší výběr variant sedacího nábytku, seznámil se s dobou, ve které byl vytvořen a s technologiemi, které byly při jeho navrhování využity.

V prostorové části jsem se důkladně seznámil s lokací, ve kterém jsem se rozhodl navržené varianty mobiliáře vystavovat, tj. prostor sakurové aleje v Technické ulici, která se nachází v dejvickém kampusu vysokých škol.

TON č.18

Michael Thonet_1876

Jeden z nejlépe prodávaných sériově vyráběných produktů a ikona této značky. Revoluční na ní je využitá technologie, ohýbání v pásnicích pomocí páry plastifikovaného bukové kulatiny. Zadní nohy a opěradlo tvoří jednu celistvou křivku, do té doby nevídaný prvek, který umožnila právě inovativní využití změny chemického složení dřeva během procesu výroby. Revoluční je také možnost expedice vyrobených kusů, kdy do 1 m³ je možné naskládat až 36 rozložených židlí, je tedy velmi snadné přepravit veliký objem do celého světa. Design je starý 144 let, dodnes se vyrábí stejnými metodami v Čechách a na Slovensku.

Hillhouse chair

Charles Rennie Mackintosh_1902

Jeden z ikonických designů a skvělá ukázka přístupu tohoto architekta a designéra, kdy zapojil na svoji dobu poměrně složité technologické postupy. Původně to byl doplněk k jednomu z projektů, White bedroom uvnitř Hill House v Helensburgu, blízko Glasgow ve Skotsku. Celá židle je pojatá velmi minimalisticky s inspirací v japonském nábytku, přesto díky vysokému, prohnutému opěradlo je v prostoru velmi dominantní a poutá na sebe pozornost. Jedná se o příklad práce hnutí Art and Crafts, které reagovalo na zvýšenou produkci výrobků v průběhu Průmyslové revoluce. Křeslo je zamýšleno spíše jako umělecký objekt než jako funkční design pro pohodlné sezení.

Kubus armchair

Josef Hoffman_1910

Josef Hoffmann, rakouský architekt a designér tvořící na přelomu Secese a Art Deco, stal se tak jedním z tvůrců, který formoval pomyslný přechod mezi těmito styly a ke konci své působnosti se stal důležitým předchůdcem Modernistického hnutí. Tento návrh sedacího nábytku je tvořen jednoznačným kubickým dělením a přesnou geometrií spojenou s velkým důrazem pro detail. Téměř okamžitě stal ikonou sedacího nábytku pro celé století. Design je tvořen dřevěnou konstrukcí, která je pravidelně rozdělena pomocí precizního polstrování a kvalitní kůže. Celý design reaguje na stále se znovu-objevující tendenci využívat základní krychle jako designového prvku.

Red and blue chair

Gerrit Rietveld_1918

Ikona avantgardní tvorby vytvořená Gerritem Rietveldem, holandským architektem a designérem roku 1917. Původně šlo o dostupný návrh designu v době hospodářské krize, dodával se bez barevného rozdělení ploch. Design je tvořen s velkým dorazem na jednoduchost konstrukce, která by spolu s průmyslovou výrobou pomohla snadné dostupnosti pro veřejnost. V roce 1923 byl design doplněn o barevnou paletu typickou pro výtvarnou tvorbu Pieta Mondriana. Jedná se o první design, který zastupuje díla označovaná jako „De Stijl“ (nizozemsky styl), který spojuje nizozemskou tvorbu umělců mezi lety 1917-1931 v tzv. neoplasticismu.

LC_4

Le Corbusier, Pierre Jeanneret, Charlotte Perriand_1928

Ve výběru zástupce modernistického lehacího nábytku, přesto svým provedením velmi výrazně ovlivňuje další vývoj nábytkářské tvorby díky svojí čisté a jasné konstrukci. Hlavní myšlenkou tohoto designu je člověk, kdy forma a slouží k jeho relaxaci a odpočinku. Vzniknula tak rovnováha mezi čistotou geometrie a ergonomií, která podpírá celé tělo během využívání lehátka. Stabilita kruhové výseče, do které je celý horní tvar uložen, je zajištěna dvojicí pogumovaných trubek uložených v podstavě, které díky svému materiálu a vlastní váze uživatele zabraňují posunutí. Rám vyroben z chromované, nerezové oceli, podnož z matné černé oceli, čalouněno kvalitní anilinovou kůží, hovězí kůží nebo ponny kožešinou.

Wassily chair

Marcel Breuer_1925-26

Nadčasový design sedacího nábytku, který svojí konstrukcí snadno najde místo i v dnešních interiérech. Toto křeslo je neodmyslitelně spojeno s avantgardní školou Bauhaus sídlící nejdříve u německém Výmaru, poté Dessau a nakonec v Berlíně. Wassily chair je první křeslo, které využívá bezešvé technologie výroby ocelové trubky pro nosnou konstrukci, která je inspirovaná ohýbanými tvary rámu jízdního kola. Doplněno o kožené popruhy, které tvoří ergonomickou podpěru pro uživatele. Konstruktivistický tvar odkazuje na hnutí De Stijl. Celý koncept se snaží pracovat spíše s nepřítomným, prázdným prostorem.

Barcelona chair

Mies van den Rohe, Lily Reich_1929

Představena na světové výstavě Expo 1929 v Barceloně Ludwigem Mies van der Rohe, jednou z vedoucích figur modernismu a funkcionalismu. Nábytek je zamýšlen pro užívání španělským královským párem a je založen na kombinaci starořímského odkazu a pojetím materiálu a využití technologií funkcionalismu. Chromovaná, nerezová ocel v zrcadlovém finishi a kůží potažené polštáře tvořené 40 kusy samostatných přířezů. Polstrování se po dosednutí přizpůsobí křivkám nosné konstrukce. Dodnes považována za jeden z nejlepších příkladů designu sedacího nábytku.

Butterfly chair

Antonio Bonet, Juan Kurchan and Jorge Ferrari Hardoy_1938

Jinak známá jako Hardoy chair, úprava původního designu kempingové židle z roku 1870. První model úpravy designu vzniknul v Buenos Aires, Argentině roku 1938 v architektonickém studiu Austral Groop, v němž pracoval trojice Bonet, Kurchan a Hardoy, kteří pracovali dříve pro Le Corbusiera v Paříži. První zhotovení bylo z rhodiovaných trubek a koženého, jednodílného sedáku. Roku 1940 vystavena na třetím Salon de Artistas Decoradores, kde získalo dvě ocenění a přineslo autorům značný věhlas. Roku 1948 je zařazeno do výroby firmy Knoll, bohužel nebyl zajištěn ochranný patent a design se přestává k roku 1951 vyrábět pro přemíru levnějších, méně kvalitních kopií. Dodnes nejkvalitnější kusy vznikají v domovském státě, Argentině. Roku 2013 se začalo vyrábět podle původních náčrtů Butterfly twin chair, které okamžitě získalo cenu Red dot.

Womb chair

Eero Saarinen_1947-1948

Eero Saarinen byl finsko americký architekt a designér tvořící v neo-futuristickém stylu. Jeho výrazná, sochařská tvorba se projevuje v obou odvětvích, ve kterých působil. Tento design vzniknul po výzvě od Florence Knoll, která doslova zněla, aby vytvořil něco jako koš plný polštářů, něco, v čem by se mohla pohodlně schoulit. („something like a basket full of pillows - something I could really curl up in“). Vzniknul tak jeden z nejznámějších příkladů organického modernismu z poloviny 20. století. Vyrobeno pomocí formy a laminátové skořápky tvořené pomocí skelných vláken vzniknul jediný kus profilace, který umožňuje sedět v dokonale uvolněné a relaxující pozici těla.

Tulip chair

Eero Saarinen_1947-1948

Saarinen sám sebe nazýval „dárce formy“ („form giver“) a jeho dílo je díky jeho sochařskému, monumentálnímu stylu velmi snadno rozpoznatelné. Při rozhovoru pro The Times magazín v roce 1956 uvedl, že se rozhodnul skoncovat se zbytečnou přemírou nohou nábytku v amerických domácnostech. Později téhož roku dokončil Pedestal Table collection a Tulip Chair collection, které obě byly založeny na technologii lití hliníku, které byli inspirovány kapkami vysoce viskózní kapaliny. Sedák je Tulip chair je možné otočit, pro snadnější příchod a odchod od stolu. Původně byl design tvořen pro laminování pomocí skelného vlákna, tento materiál však neumožňoval dostatečnou stabilitu a nosnost jedné centrální nohy.

Ball chair

Eero Saarinen_1947-1948

Veliký úspěch tohoto křesla je především v jeho jednoduché, geometrické formě koule. Design je tak vyrovnaný, čistý a odolný zároveň. Říká se, že Giotto, italský malíř, dokázal vytvořit jedním pohybem ruky dokonalý kruh a býval rád pozoroval Eera Aarnia při práci. Celý design je opět skvělou ukázkou futuristické dynamiky a čisté, sochařské práce.

Louge chair

Charles a Ray Eames_1956

První myšlenka návrhu byla jasná: „zapadnout do křesla jako míček do baseballové rukavice“. Díky této myšlence a kombinaci moderních technologií vznikl jeden z nejpohodlnějších designů křesel. Inspirováno tradičními anglickými klubovými křesli, Lounge chair bylo inovativní především využitím ohýbané překližky, hliníkové centrální otočné nohy a koženého polstrovaní, které od první chvíle cílili na maximální pohodlí uživatele. Dnešní proporci bylo třeba upravit celkovou proporcí návrhu, protože průměrná lidská postava se od roku 1956 zvýšila o 10 centimetrů.

Swan chair

Aerne Jacobsen_1958

Stejně jako křesla Egg a Drop byl tento design vytvořen pro salonky v hotelu SAS Royal v Kodani. Všechny tři designy vznikali v autorově garáži a dnes patří mezi ikony světového sedacího nábytku. Důležitým prvkem je technologická inovace, která spočívá v lisování syntetického materiálu, který tvoří základ pro polstrování horního dílce, spočívajícího na jedné centrální hliníkové, středově orientované noze. Design tak postrádá rovné linie a pomocí perfektně zvládnutého polstrování tvoří nadčasovou formu sedacího nábytku.

Prostorová řešerše se zabývá přímo zvoleným prostorem, stromovou alejí v Technické ulici, která náleží pod Dejvický kampus vysokých škol. Zejména pak třemi samostatnými odpočinkovými plochami, které se nacházejí v jejím stínu.

Alejí zabírá střední vegetační pás hlavní třídy kampusu, Technické ulice a je tvořena třemi páry rovnoběžných řad Sakury ozdobné (*Prunus serrulata*). K její výsadbě a doplnění o odpočinkové plochy došlo pravděpodobně během první etapy stavby samostatných budov ČVUT v letech 1960–1967, podle projektu architektů Františka Čermáka, Gustava Paula, Vladimíra Hladíka a Jiřího Liberského. Tito autoři vyhráli v roce 1958 soutěž na výstavbu nových, více avantgardních monoblokových budov Fakulty strojní a Fakulty elektrotechnické. Nasvědčuje tomu i více technické pojetí odpočinkových zón, kdy sezení uživatelů je řešeno pomocí betonových profilů doplněných o stolový nábytek ze stejného materiálu.

Alejí je rozdělena čtyřmi zatravněnými plochami a celý vegetační pás je na obou stranách ukončen dlážděnými pochozími plochami. Směrem k metru Dejvická je pak nainstalována orientační mapa Dejvického kampusu, na opačném konci se pak nachází žulový Památník parašutistům československé armády. Zatravněné prostory nejsou vybaveny žádným mobiliárem a až na jeden, pravděpodobně náhodně vyrostlý strom, jsou prosty jakéhokoli vybavení. Jediné přidání ohraničení jsou zabrány proti zaparkování vytvořené z ohýbaného trubkového profilu, který je natřen tmavě zelenou barvou. V podobném duchu jsou zasazen do chodníků odpočinkových zón úzké profily ze stejného materiálu, které plní stejnou funkci.

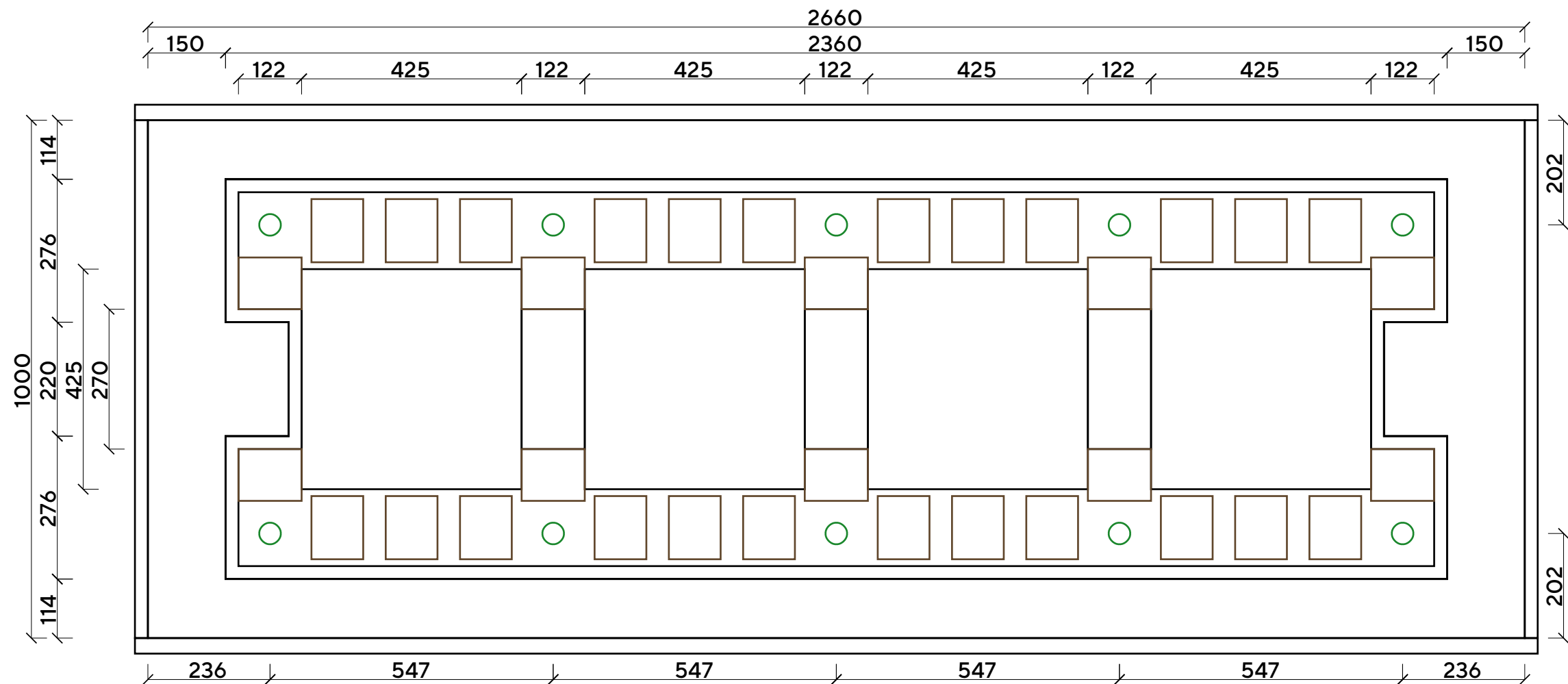

V rámci rešerše jsme se zaměřil především na identifikaci prostorových a ergonomických problémů, které brání využívání odpočinkových ploch, jejich údržbě nebo jsou jinak esteticky nevyhovující. Jedním z aspektů, na které je potřeba poukázat, je poškození komunikací, které se nacházejí v těsné blízkosti stromů. Mělké usazení vegetace vedlo k postupnému prorůstání kořenového systému do obrubníků a zámkového dláždění chodníků, kdy místy došlo o totální destrukci okrajových a místy i středových částí komunikace, stejně tak vybočení některých profilů určených pro sezení. Co se týče profilů samotných, jejich umístění je zvláštní, především pokud budeme brát v potaz jejich orientaci, kdy dvojice sedící na jednom z nich musí sedět buďto zády k sobě, nebo částečně otočená k sobě, pokud se jejich nohy mají dotýkat země. Betonový materiál navíc díky svojí hrubozrnnosti postupně podléhá přírodním živlům, nehledě na obtížný úklid ve spodním prostoru. Úzká mezera mezi jednotlivými profily navíc neumožňuje průchod do středového pásu bez využití dvou okrajových komunikací na okrajích odpočinkových zón. Prostor je na těchto okrajových místech vybaven vždy párem odpadkových košů, které jsou tak osazeny po čtyřech na jednu plochu, dvanácti na celý vegetační pás. Ty jsou vyrobeny z pohledového betonu, ve kterém je zalitý štěrk a celkové příliš nezapadají do původního konceptu, byli přidány pravděpodobně později.

Tento náčrtek zachycuje jednu ze tří odpočinkových zón, které se nachází v Technické ulici. Prostory jsou identické.

V prostoru je rozmístěno 24 dvou-míst k sezení po dvou trojicích kolem čtyř samostatných čtverců, které jsou doplněny deseti stejnými profily sloužícími jako stolový nábytek. Místa k sezení mají pro větší komfort uživatele přidané dřevěné příčky jako sedák, který umožňuje nedosáhnout přímo na betonový prvek. Jsou však velmi těsně přistavěny na sebe není tak možná snadná dostupnost středové plochy a brání to tak jejímu plnému využití pro některé události, které se na tomto místě organizují (farmářské trhy, závody formulí, ...). Zároveň je celý prostor ohraničen směrem do travního porostu po obou stranách řadou okrasných křovin, které uzavírají odpočinkové zóny pro uživatele a zamezují přístupu na zatravněné plochy.

Celá plocha je značně nejednotná. Využitím dvojí dlažby, později přidanými prvky, jako odpadkové koše a zábrany parkování, různorodou, méně udržovanou zelení po příčných komunikacích a celkové zhoršenou údržbou prostor pod samotnými profily sezení a stolů, kdy se nedá snadno odstranit nepořádek a listí, které napadá dolů pod tvar obráceného písmen „U“. Celou situaci završuje poškozená dlažba v okolí umístění stromů.

VÝSTUP ANALÝZY

Celou analýzu začalo pečlivé zaměření jednotky odpočinkového prostoru, která slouží jako základní modul mé práce. Zaznamenání jednotlivých materiálů a objektů, které jsou na středovém vegetačním pásu Technické ulice v Dejvicích rozmístěny. Při zjištění velikostí ploch a limitací vegetací jsme se mohl dále věnovat výzkumu v oblasti historického nábytku, který se stal nosným prvkem pro koncept mobiliáře. Zaměřil jsem se především na využití technologie a materiály, které jsem následně musel převést do podoby, která by umožnila vystavení ve vnějších prostorech. Dalším krokem proto byla rešerše materiálů, přes původní koncept, který zahrnoval 3d tisk jsem došel až k technologii betonu litého do forem doplněného o ocelové profily s ochranou proti vlhkosti. Ve výběru nábytku byla dále provedena druhá selekce, které měla za cíl vybrat čtyři kusy nábytku, kterým se budu dále věnovat až do fáze předvýrobní a zaujmou místo v modelové ukázce prostoru. Výslednými designy jsou: TON Č.18, Kubus armchair, LC 4 a Hillhouse chair. Mezi další části mé analýzy patří také světelné podmínky po setmění a jejich řešení, bezbariérová přístupnost a celkové zlepšení prostorové dispozice.

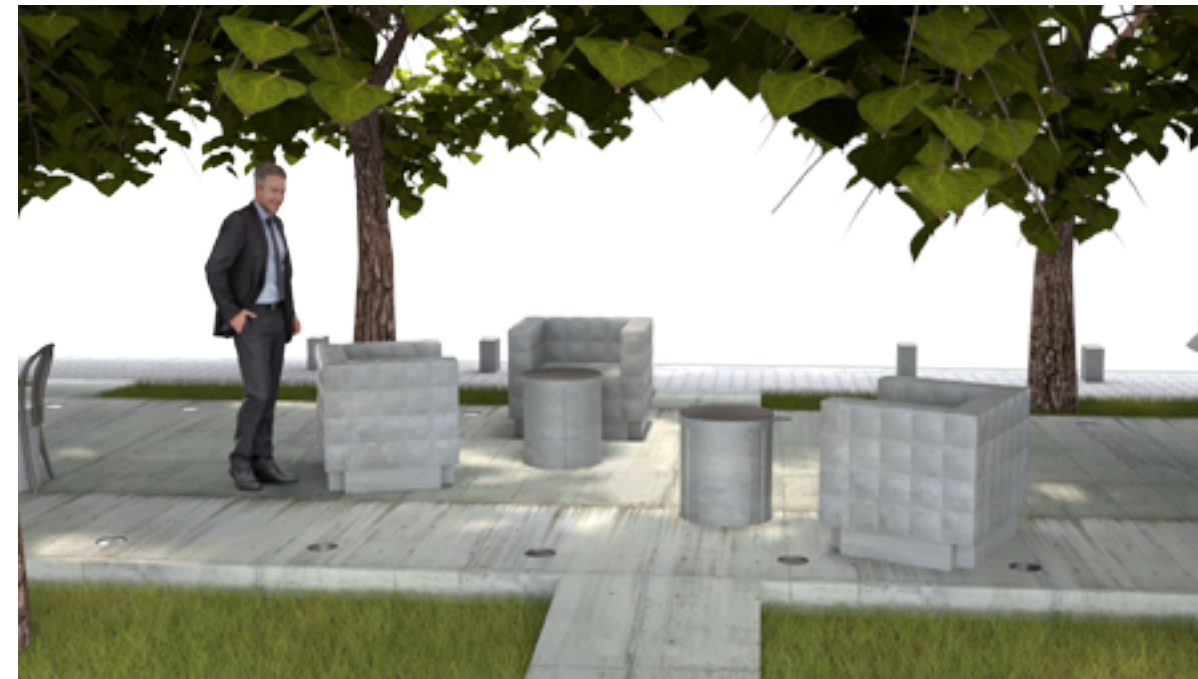
VIZE A ZÁMĚR PROJEKTU

Hlavní vizí celého projektu je vytvořit nový sedací mobiliář pro Kampus ČVUT, který by doplnil prostory technické ulice. Přes několik koncepčních řešení jsme se nakonec rozhodl pro odkaz na historický nábytek, který nás jako studenty Designu provází téměř na každém kroku a v průběhu celého studia v podobě dějin umění, techniky a architektury. Zároveň jsem chtěl zúročit všechny svoje nabyté zkušenosti a z předchozích ateliérových projektů, kdy jsem se zabýval tvorbou městského mobiliáře a úpravami přílehlého okolí. V neposlední řadě jsem chtěl především řešit reálnou situaci s reálnými problémy, prostor, který důvěrně znám a jsem schopný ho nezaujatě projít, zhodnotit jeho klady a zápory, díky kterým budu moci navrhnout jeho novou, reprezentativnější podobu.

Všechny mé požadavky se střetli v prostorách vegetačního pásu Technické ulice, kde jsem mohl vytvořit propojením mezi zajímavým využitím litého betonu a kovových doplňků instalaci, která vedle primárního účelu jako odpočinková zóna obsáhne i možnosti jisté edukace a seznámení i více laické veřejnosti s významnými designy sedacího nábytku. Zároveň pak také celá úprava pomůže vyřešit některé nejednotné momenty ve stávající koncepci a umožní tak snadnější udržitelnost.

Celkový projekt tak v sobě spojuje mnoho dílčích úkolů a detailů, které se snaží najít funkční a esteticky příjemné řešení pro rušný prostor vysokoškolského života.

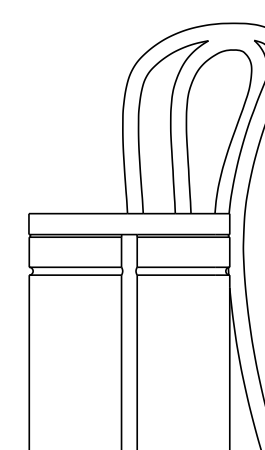
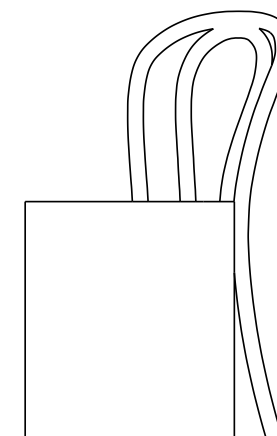
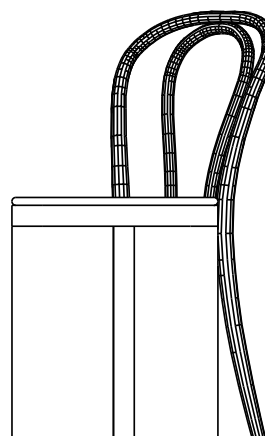
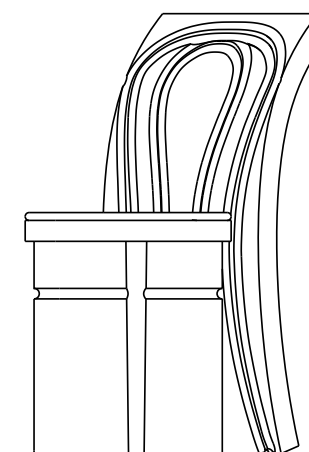
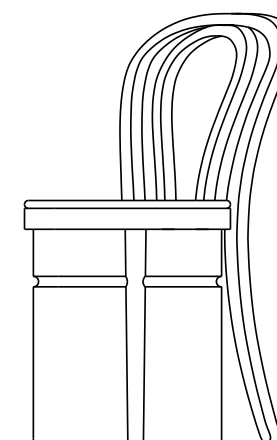
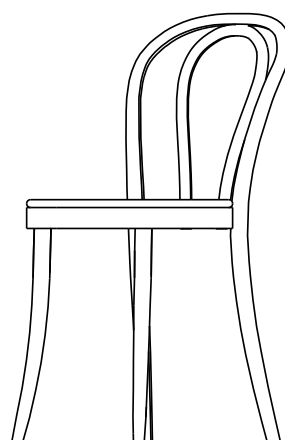
PROVĚŘOVÁNÍ VARIANT

Prověřování jednotlivých variant jsem postupně vztáhnul na čtyři základní designy nábytku, které jsem se rozhodl zpracovat ve stylizované formě a materiální kombinaci betonu a kovu. Dalším doplňkem jsou pak standardní součásti městského mobiliáře, tj. stůl a odpadkový koš v korespondujícím designu a materiálu. Hlavní myšlenkou je stále uchovat jedinečné detaily původních návrhů a zároveň najít spojovací moment mezi jejich novým ztvárněním. Postupnou úpravou technologie betonu z 3d tisku na lití a úpravou doplňkových prvků jsem se rozhodl využít negativní profilace částí podnoží a původně nosných ploch. Dále kovové konstrukce pomáhají jednotlivým úpravám doplnit náročné modelace a křivky, které by nebyly z betonového materiálu tak odolné.

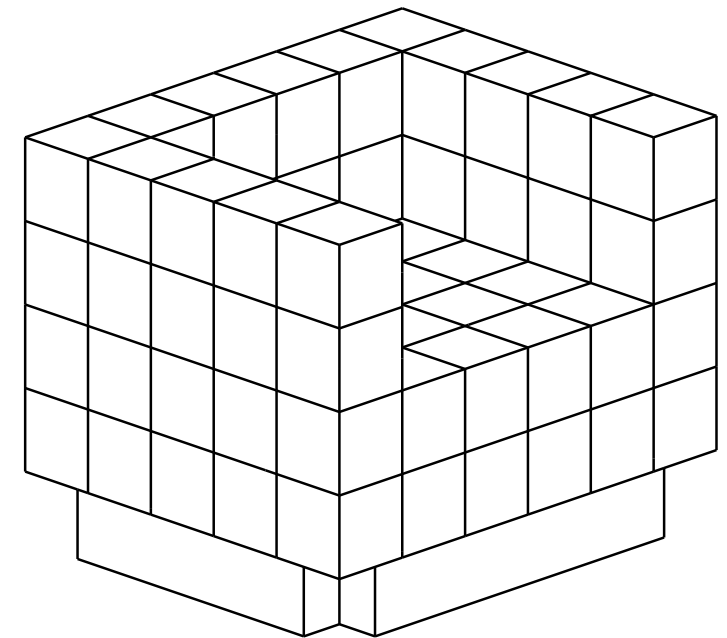
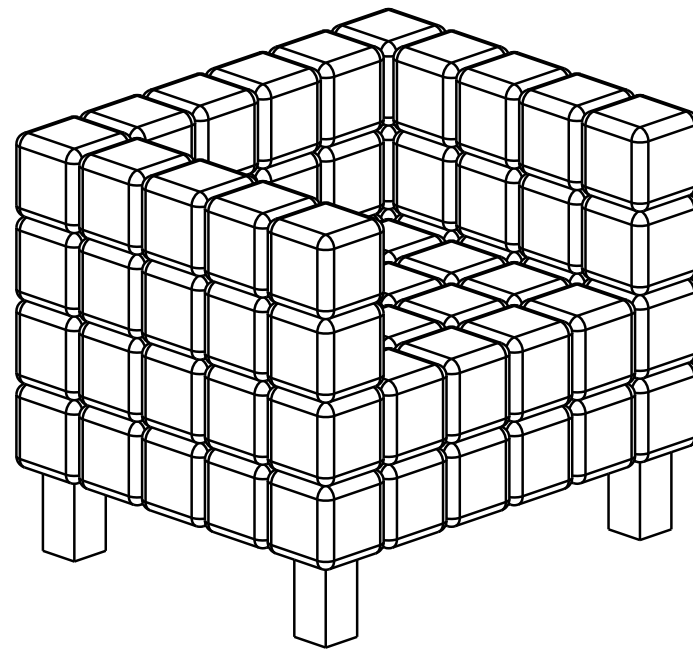
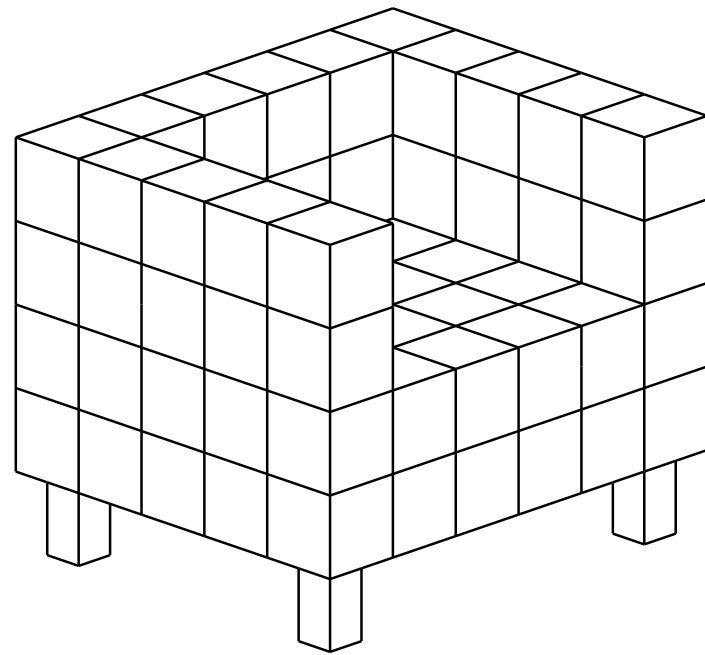

model TON

Model TON stojí za celou myšlenkou vytvoření designu, který by odkazoval na historický nábytek. Slovní hříčka BE-TON, mě přivedla jak na využití materiálu, tak na konkrétní funkční a technologicky zajímavý návrh sedacího nábytku, který mě motivoval k hledání dalších kombinací a variant, které by měl podle mého jednoznačně poznat každý student znalý historie navrhování nábytku.

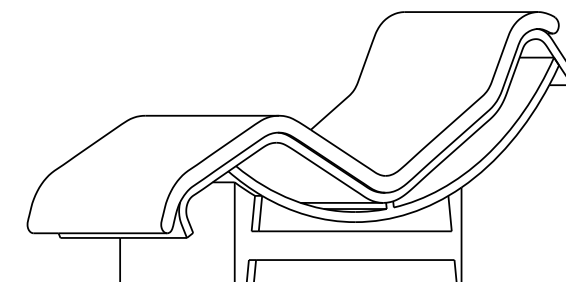
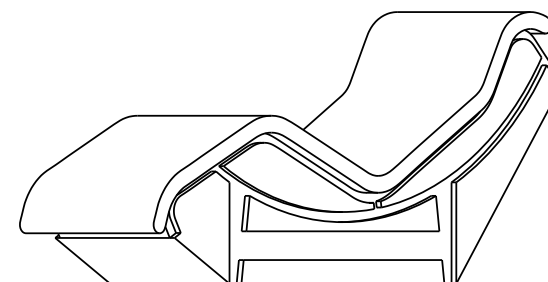
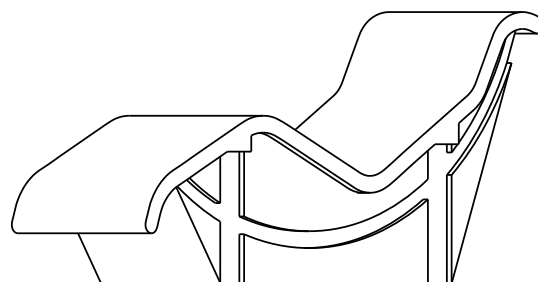
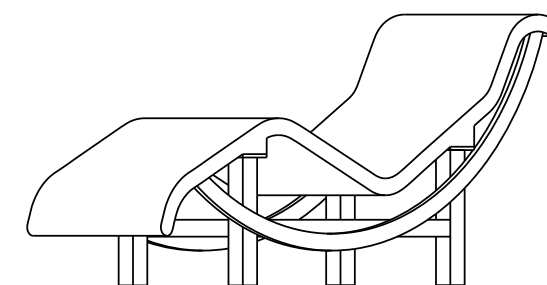
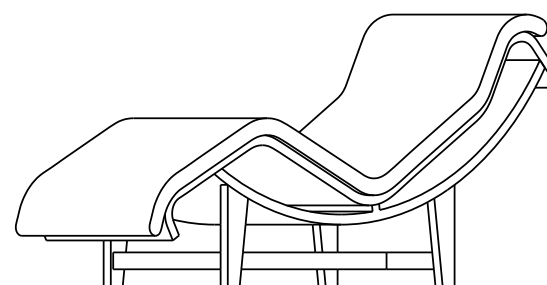
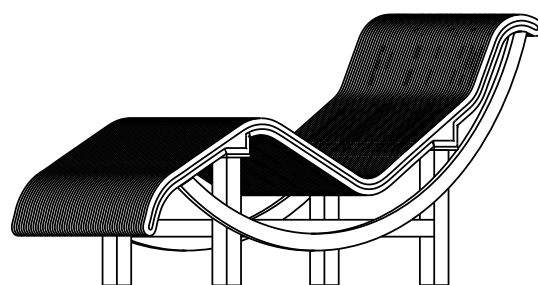
model KUBUS

Kubus chair přímo svojí tvarovostí vybízí k využití technologie lití betonu a vytvoření tak modulárního systému, který umožňuje plynule navazovat prvky a vytvořit tak nejenom místo pro jednoho uživatele, ale eventuálně celé skupiny v řadě. Systém je složen ze samostatných prvků zad, bočnic, sedáku a podnože, ve které se propisuje negativní reliéf v místech, kde se v původním návrhu naházejí nohy. Uvnitř je zpevněn nosnou kovovou konstrukcí.

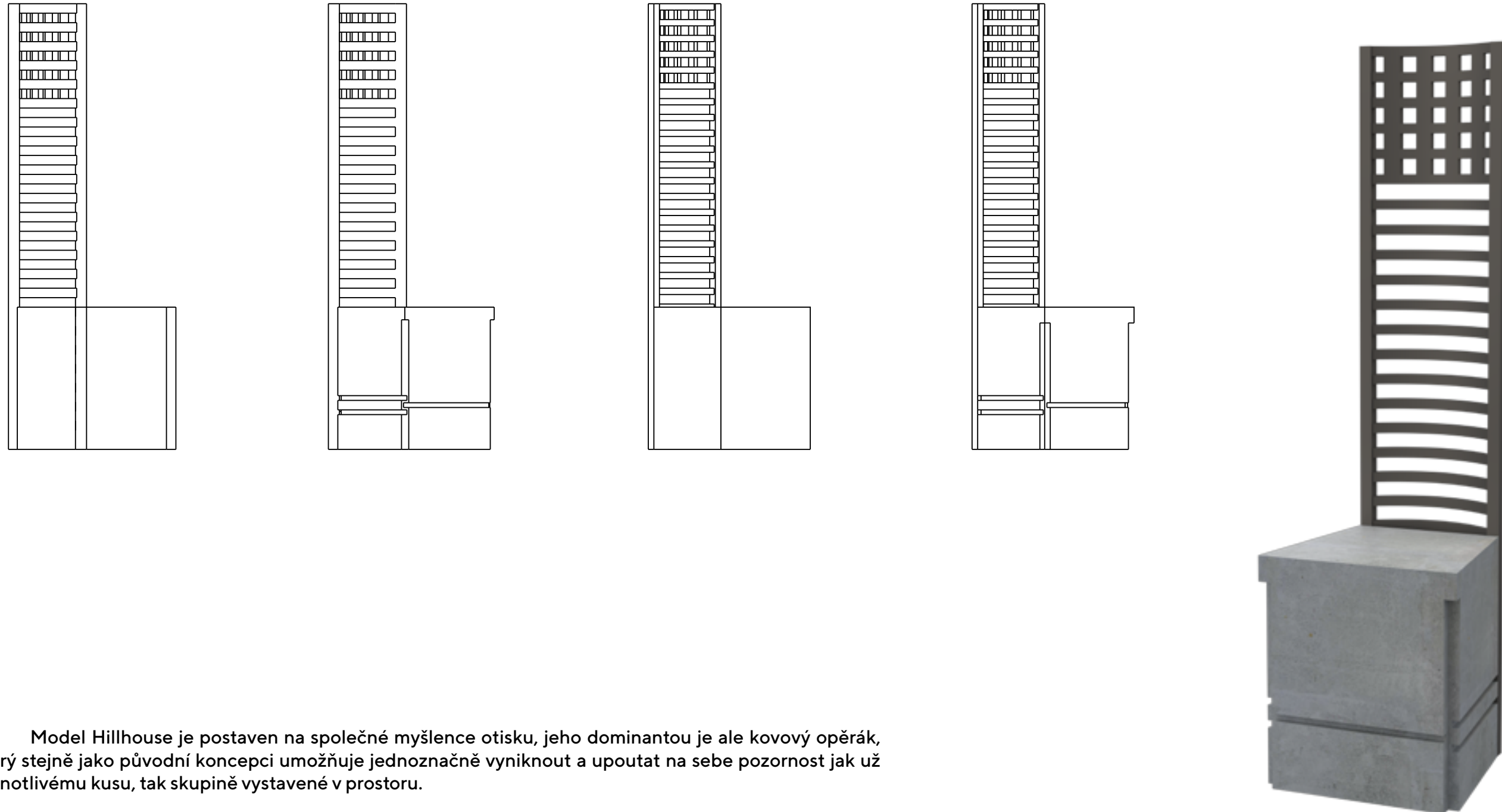

model LC

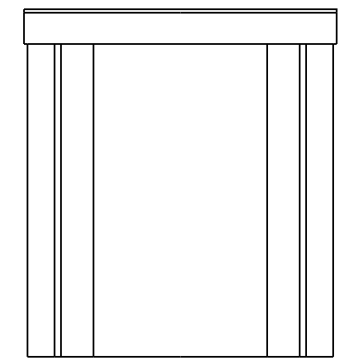
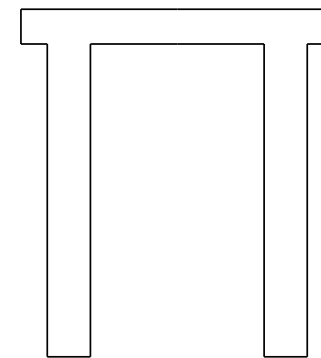
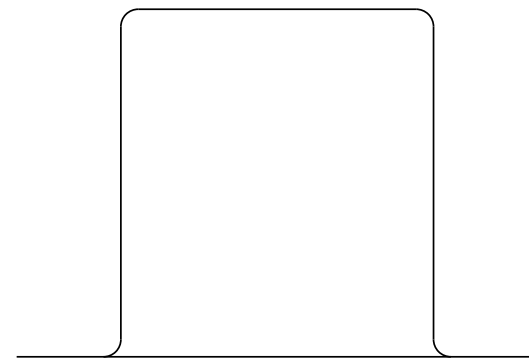
Model LC procházel největším množstvím úprav a je v něm jasně patrná první myšlenka využití 3d tisku betonu. Postupná úprava na všech návrzích ale vedla k postupnému opuštění této koncepce a vytvoření stále zajímavé a jednoznačně identifikovatelné zkratky v podobě otisku nosné konstrukce. Od původního návrhu je největší změnou jedna fixní poloha nastavení horní plochy z důvodu mechanické náročnosti provedení a postupného opotřebení materiálu, nehledě na obtížnou situaci kolem bezpečnosti manipulace a provozu takového prvku.

model HILLHOUSE

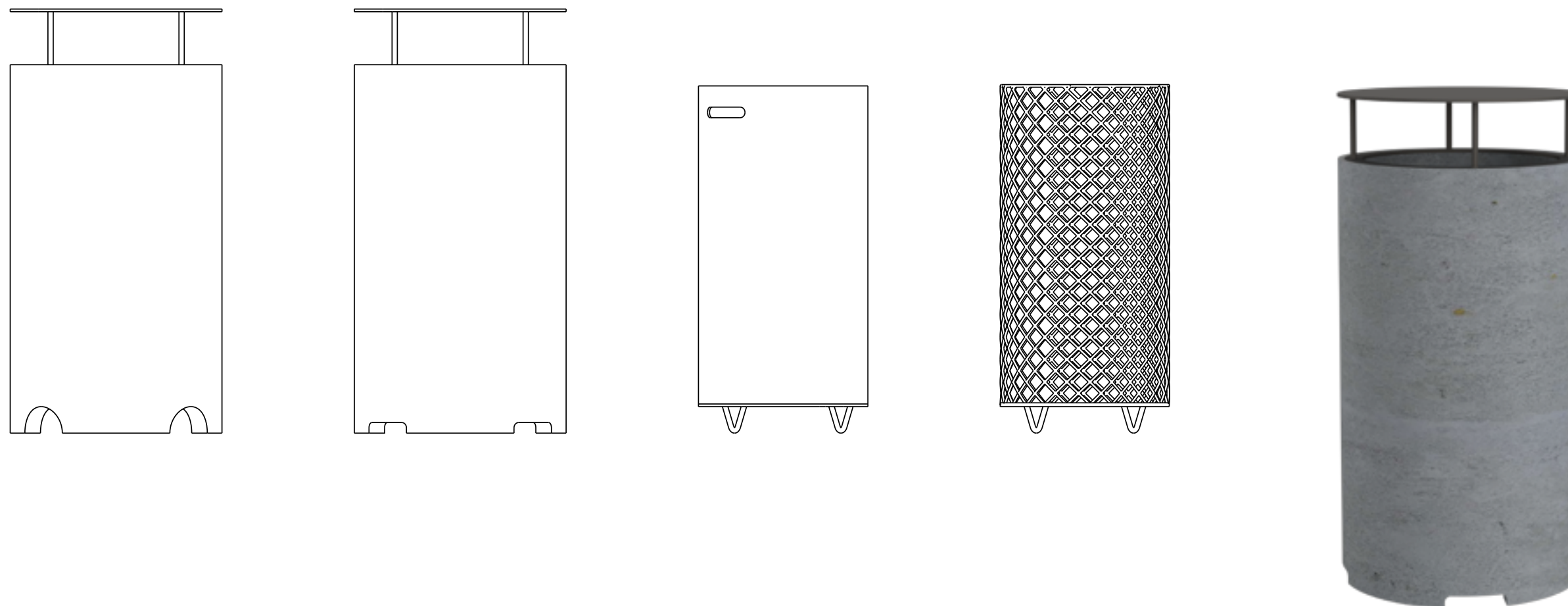
Model Hillhouse je postaven na společné myšlence otisku, jeho dominantou je ale kovový opěrák, který stejně jako původní koncepci umožňuje jednoznačně vyniknout a upoutat na sebe pozornost jak už jednotlivému kusu, tak skupině vystavené v prostoru.

STOLY

Stolový nábytek je prvním doplňkem, kterým jsem se zabýval v průběhu navrhování. Je pro všechny vystavené prvky totožný, aby neodváděl zbytečnou tvarovostí pozornost od primární části využitých prvků. Jednotná forma mu však umožňuje získání ještě jedné funkce, a to informační, kdy horní kovová deska slouží jako informační panel se jménem autora a designu, na jehož stylizaci uživatelé právě sedí.

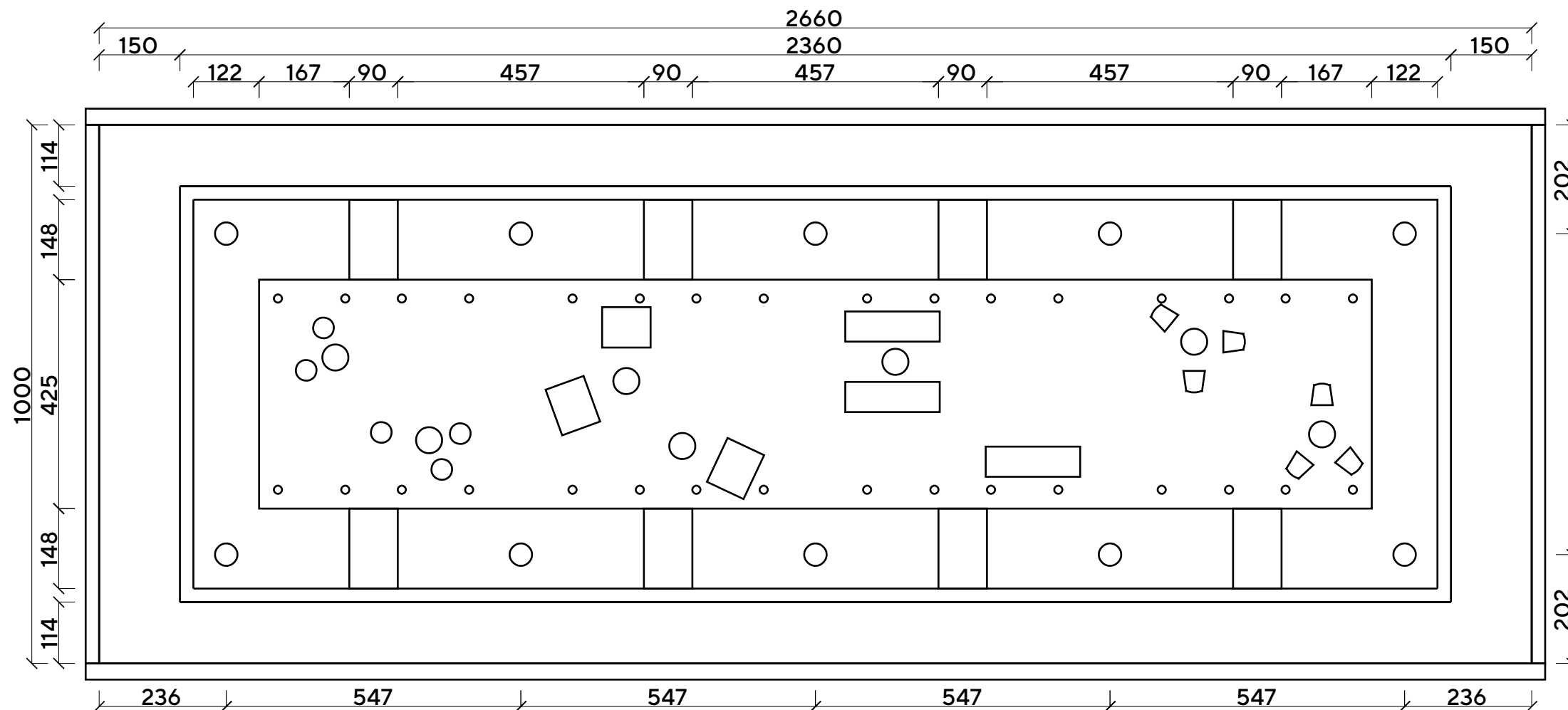
KOŠE

Druhým doplňkem jsou koše, které mají nahradit stávající, vizuálně se nehodící. Design opět navazuje na využití společných materiálů. Hlavní tělo je betonové s výřezy ve spodní části, umožňující jednoduché odvádění vlhkosti a zabraňují nepříjemnému zápachu, který by mohl vznikat v uzavřeném tvaru. Odpad je pak uložen ve nádobě, která se dá snadno vyndat a vyprázdnit.

PROSTOR

Velikou úpravou prošlo i samotné prostředí. Odstraněním profilů, které v současné době slouží k sezení vzniknul otevřený prostor, na který mohou navazovat další přidané komunikace zpřístupňující celý prostor uživatelům. Napojení je v podobě nakloněných ramp, protože celá středová plocha je zvýšena o patnáct centimetrů nad úroveň země. Tvoří tak jakousi velmi exaktní výstavní plochu, která je v prostoru dělena na čtyři části vycházející z původního umístění dlažby. Doplnkové osvětlení navíc vytváří zajímavou světelnou situaci po setmění, spolu s možností využití prostoru i po setmění.

PROSTOR

Několik doplňkových renderů, které se zabývají nově vzniklými prvky a detaily ve vytyčeném prostoru. Jeden z nových prvků je úprava zábran parkování, která vznikla vysunutím jedné dlaždice v pravidelném rozestupu do prostoru. Vznikl tak prvek, který lépe zapadá do nového prostředí a není tak výrazně rušivý jako jeho stávající provedení.

SYNTÉZA VÝSLEDNÝ NÁVRH model TON

Model TON odvozený z designu židle č.18 se stal hlavním prvkem mojí bakalářské práce a předmět výroby modelu. Jsou na něm demonstrovány všechny dříve zmíněné postupy a tvarové úpravy. Díky svojí skladné podobě slouží jako příklad využití pro větší skupiny studentů nebo návštěvníků kampusu, kteří se rozhodnou vyhledat nově upravenou odpočinkovou zónu.

RENDERY PROSTOR

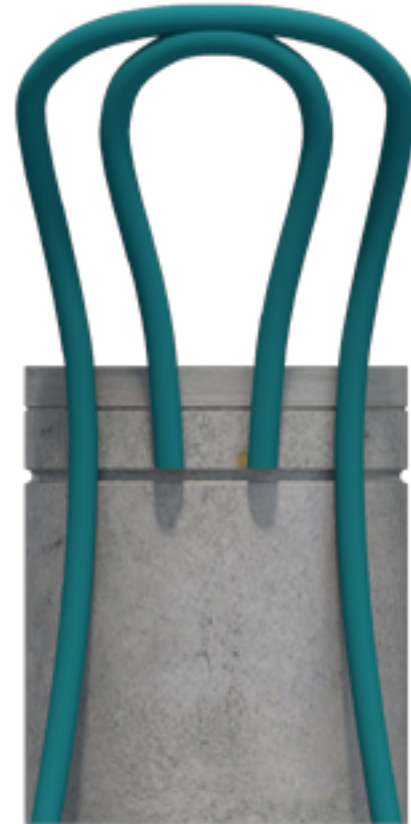
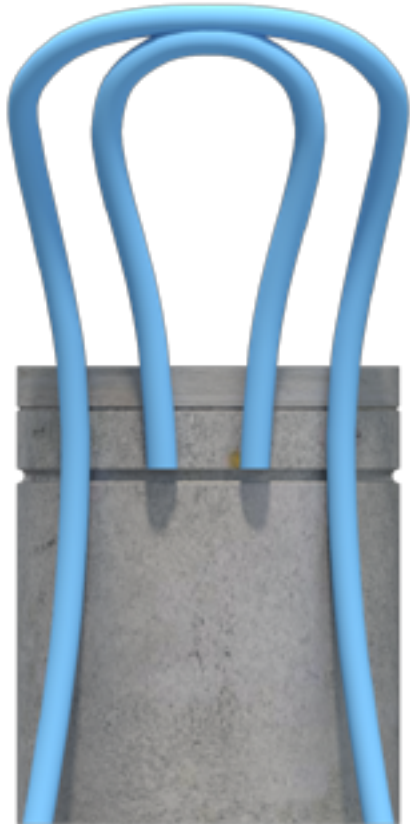
V zaznamenaném plánu zabírají dvě skupiny modelu TON doplněné o stolový nábytek nejvíce levou část vyvýšeného prostoru. Kovová křivka sdruženého opěradla také umožňuje řešit jeden z problémů betonového materiálu, a to především jeho barevnou a pocitovou studenost. Sakurová alej sice během jara a léta problém částečně řeší, podzim a zima ale zanechají prostor velmi holý chladný rozhodl jsem se ho proto oživit barevnou variací.

- Jeden modul se skládá ze tří hlavních součástí
- sdužená, kovová záda
 - betonový sedák, který se dá odklopit pro přístup k uchycení zad
 - tělo sedáku s profilací odkazující na zbytek konstrukce

Případná pocitová nepříjemnost sedáku se dá řešit pomocí přidáním kruhové vložky vyrobené ze plastového recyklátu. Tento materiál se postará o změkčení sedací plochy a zároveň zvýší tepelný komfort sezení.

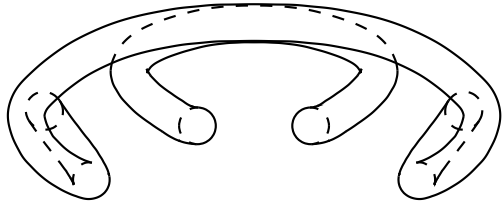
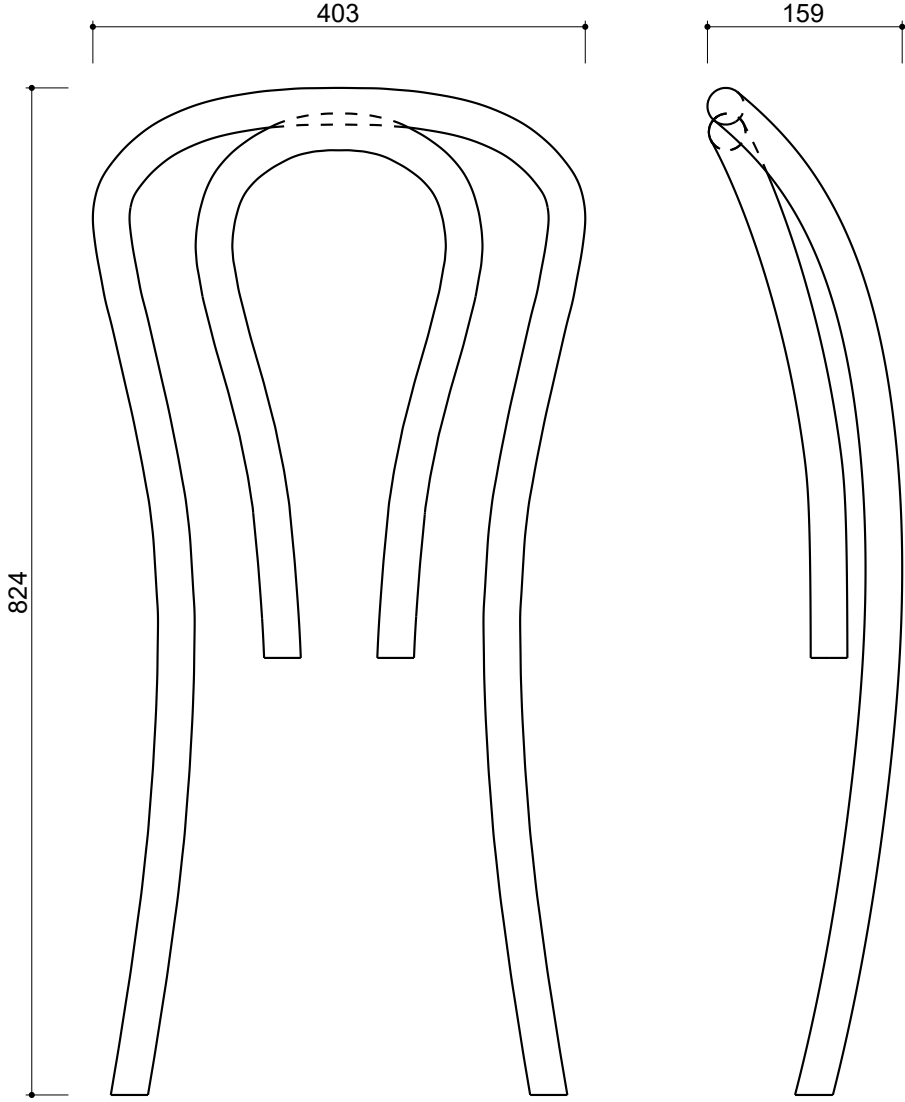
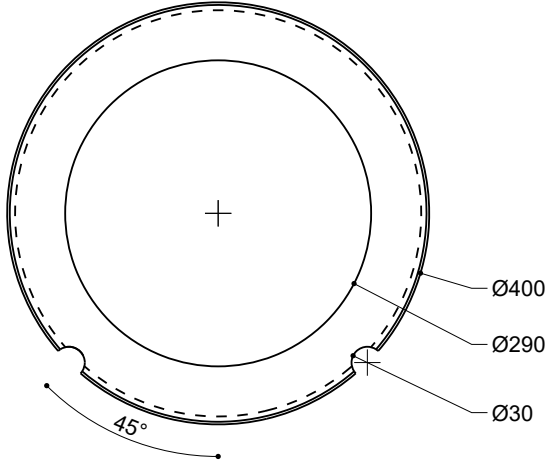
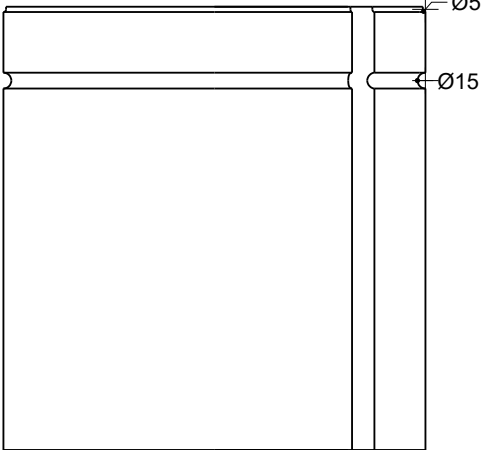
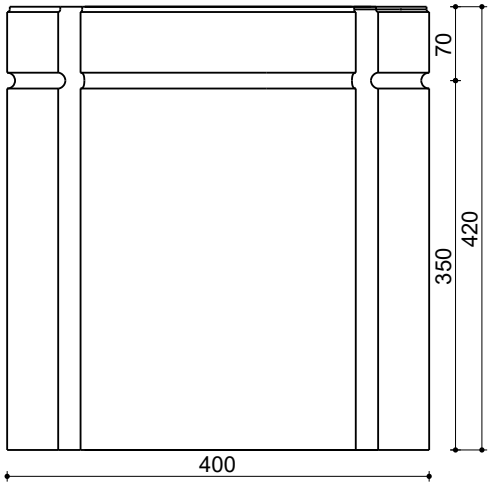
RENDERY BAREVNÉ VARIANTY

	RGB: 240 171 0 CMYK: 0 35 100 0		RGB: 162 173 0 CMYK: 35 0 100 20
	RGB: 224 82 6 CMYK: 0 78 100 0		RGB: 21 101 112 CMYK: 86 20 32 53
	RGB: 198 12 48 CMYK: 2 100 82 6		RGB: 0 101 189 CMYK: 100 43 0 0
	RGB: 152 31 64 CMYK: 13 100 50 30		RGB: 0 178 169 CMYK: 84 0 38 0
	RGB: 240 77 152 CMYK: 0 78 8 0		RGB: 106 173 228 CMYK: 59 17 0 0

Barevné kombinace jsme zvolil v souladu s logo-manuálem ČVUT. Barvy jsou zaneseny jako povolené doplňky ke klasické modré barvě.

TECHNICKÁ DOKUMENTACE

ZÁVĚR REFLEXE

Projekt je od začátku koncipován pro reálné prostředí, a to je podle mě jeho hlavní přednost. Možnost se seznámit s místem, ve kterém se odehrává celá instalace je neocenitelná a zároveň tak je možné řešit i reálné problémy, kterými Technická ulice v současnosti trpí. Celá práce má mnoho směrů a detailů, kterými se může jak funkčně, tak esteticky zabývat. Utrzuje mě v přesvědčení, že i poměrně jednoduchou přestavbou se dá docílit dobré udržitelnosti a celkové čistoty a jednotnosti prostoru jako celku. Při navrhování jsem pak mohl zúročit většinu teoretické nauky, kterou jsem se během studia na vysoké škole zabýval a pomohlo mi to si uvědomit důležitost některých dílčích předmětů, ve kterých jsem v průběhu let neshledával hluboký smysl. Plně si uvědomuji specifickou kombinaci místa a designu, který není přímo ze své podstaty snadno kopírovatelný a využitelný i na jiných lokacích, rád bych ale za svou osobu dodal, že v tomto prostoru se schází několik specifických faktorů jako frekvencovanost, současné slabší využitelnost i samotný fakt, že se nacházíme na akademické půdě a návrh, který se opírá o historické designy může sám o sobě pak být součástí vzdělávacího procesu.

ZDROJE

<https://www.designpropaganda.cz/produkt/ton-zidle-no-18-designove-zidle>
<https://www.cassina.com/en/collection/chairs/292-hill-house-1>
<https://www.idesign.wiki/tag/hill-house-chair/>
https://www.famous-design.com/uk/lounge-chairs/kubus-armchair-black_1463.html
<http://www.designbanka.cz/cs/red-and-blue-chair-1/>
<https://www.ibfor.com/en/armchairs-and-sofas/armchairs/red-and-blue-chair/>
<https://www.cassina.com/en/collection/armchairs/lc4>
https://www.modernibyt.cz/rubriky/design/le-corbusier-legendarni-chaise-longue-lc4_3384.html
<http://www.designbanka.cz/cs/wassily-chair-1/>
<https://www.designpropaganda.cz/produkt/knoll-kresla-wassily-chair-designova-kresla>
<http://www.designbanka.cz/cs/barcelona-chair/>
https://www.modernibyt.cz/rubriky/design/jorge-ferrari-hardoy-butterfly-chair_3700.html
https://www.dwr.com/living-lounge-chairs/womb-chair/7876.html?lang=en_US
https://www.dwr.com/dining-chairs-and-stools/saainen-tulip-armless-chair/7230.html?lang=en_US#lang=en_US&q=tulip&start=1
https://www.dwr.com/accessories-art-objects/vitra-miniatures-collection-ball-chair/109307.html?lang=en_US
https://www.aarniooriginals.com/?gclid=Cj0KCQjwwr32BRD4ARIsAAJNf_OslcgSqK4AszUwaDkekppTZyLGSFt9-7EkWS6nEra1LBNt82K1XnkaAhJCEALw_wcB
<https://www.smow.com/en/designers/charles-ray-eames/lounge-chair-ottoman.html>
<https://www.designville.cz/blog/eames-lounge-chair-historie>
<https://www.designville.cz/fritz-hansen-swan>

PODĚKOVÁNÍ

Rád bych poděkoval za vedení mojí práce prof. Akad. arch. Janu Fišerovi a M.A. Henrietě Nezpěvákové, Ph.D., za konzultace a příspěvky k práci i přes všechny neklid, který letošní rok přinesl. Další poděkování jistě patří MgA. Josefu Majrychovi a Mgr. Pavlu Brychovi, za pomoc při výrobě modelu a konzultaci technologií při tomto procesu využitých. Díky také náleží Mgr. Hubertu Kamilovi Guzikovi, Ph.D., který svým přesným komentářem doplnil projekt v roli oponenta.

A díky své rodině a přátelům, kteří mi svojí laskavostí a tolerancí pomáhali po celou dobu mého bakalářského studia. Bez vaší podpory bych tyto řádky nikdy nemohl psát.

Děkuji vám všem.

mr.gabriel.lukas@gmail.com
@mr.xorios